

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio XI. Terebinthus, sub qua arbore Jacob idola infudit, figura perelegans SS. crucis dominicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

6. Cæterū plures Sancti ac Sanctæ Dei similes videbant cœli scalas. S. Pardulpho S. Michaël Archangelus candidam scalam usque Nadaf. in ad cœlum pertingentem ostendit, cuius summitati ipse DEUS erat Anno cœlest, innixus, qui S. Pardulphum, ut eò ascenderet, & coronam gloriæ à se 21. Decemb. acciperet, per amanter invitavit.

S. Romualdus Camaldulensem Monachorum Fundator, qui in summa vita austerritate annos centum & viginti DEO inserviit, similem scalam à terra cœlum pertingentem conspicatus est, per quam Brev. Rom. 7. Febr. homines in veste candida ascendebant & descendebant.

V. F. Leo inter primos & charillimos S. Francisci Seraphici Ex Chronico cios duris scalas juxta se invicem positas, unam rubei, alteram candidi Minorum lib. coloris, usque ad cœlum porrectas vidit, in apice rubicundæ scalæ 6. cap. 17. stabat Christus, in candida B. Virgo suos in cœlum invitantes Clientes.

Agite Christiani! Ecce parata est vobis similis cœli scala; venite ad crucifixum JESUM & SS. Matrem ejus dolorosam &c.

CONSIDERATIO XI.

Terebinthus, sub qua Jacob idola infudit, figura SS. Crucis Dominicæ.

Ego quasi Terebinthus extendi ramos meos, Et rami mei honoris Et gratie. Eccli. 24. 22.

I.

Jacob Patriarcha, cum tandem post longam servitutem cum copiosa familia in patriam redditum pararet, ut ibidem stabilem sedem figeret, statuit quantocv̄s universam siam ab omni idolatria expurgare familiam; in quem finem DEO T. O. M. publicam aram ex solido lapide, quem oleo prius inunxerat, edificavit, serio imperans omnibus ac singulis suis domesticis, ut deos alienos & idola Labani, quorum cultui prius addicti erant, abjicerent, & horum loco DEO vero, vivo & unico pro omni possibili modo inservirent. Parent domestici omnes, & non solum aurea idola,

Gen. 35. 4.

ídola, sed & pretiosas inaures ad pedes Jacobi abſiciunt, quæ omnia prudentissimus ille Patriarcha sub Terebintho arbore infodit: *Dederunt ergo ei omnes deos alienos, quos habebant, & inaures, quæ erant in auribus eorum; at ille infodit ea subter Terebinthum.* Res admiratione digna! An non poterat Jacob hæc idola aurea ac pretiosas domesticorum inaures mehius pro familiæ ſue commodo, vel in ſacros, vel in pauperum uſus applicare? Ut quid aurum, cui acquirendo orbis tantoperè inhiat, tanquam rem vilissimam abſicit, & in terræ viſceribus, unde tanto labore erutum eſt, de novo ſepelit?

¶. ad hoc Cornelius & alii, quod Jacob quidem potuiffet aurea iſta idola in alios, meliorēſque convertere uſus, sed noluit, ne quod ſupereret idolatriæ veſtigium, ut ſic ſuis domesticis majorem iſtorum idolorum ingeneraret exēerationem, & ita omnes, ablatā occaſione, ed liberius ſoli vivo ac vero DEO iſervirent, in quem finem cuncta iſta aurea ſimulacula conſegrit, & in puluerem redacta ſubter unam Terebinthum infodit: Et cur ſubter unam Terebinthum?

Rup. Abb. hic,
& Cornel. in
Eccl. 24. 22.

Rupertus Abbas, quod per iſtam arborem Terebinthum, quæ optimam, tenuiſſimamque fundit reſinam, nil aliud quam SS. Crux Dominica fuerit præsignata, ſub qua omnia mundi idola ac peccata haſtenus fuerunt defoſſa, & imposterū ſunt & erunt defodienda: *Terebinthus, inquit, arbor reſinam generans pretioſiſimam lignum crucis, quod virtutis eſt optimæ, ſignificat, ſubter quoniam omnia peccata noſtra ſepeluntur, ne ultra ullum veſtigium reperiatur.*

2. Josue invictissimus bellidux juxta ac pientiſſimus, ubi paulo ante beatum obitum ſuum populum ad Dei timorem ardentī conſione extimulavit, & novo födere Deo adſtrinxit, lapidem tulit pergrandem, quem in ſignum & perenne initii föderis monumen-
Josue 24. 26. tum erexit; *Poſuitque eum ſubter querum, quæ erat in ſanctuario Domini.* Et cur ſubter querum?

Respondent Septuaginta Interpretes, querum illam fuiffe Terebinthum, & per iſtam Terebinthum, ſubintrat hic S. Augustinus, apud Cornel. fuiffe designatam SS. Crucem Dominicam, & quemadmodum Terebinthi lignum medicinales exſudat lacrymas, ita crux medicina facta Ecclæſia in hym. S. Cruc. eſt totius generis humani: *Ipsæ lignum tunc noſavit, dama ligni ut ſolvet, & medelam ferret inde, hoſtis unde laſerat.*

Observat ulterius Masius: Terebinthum illam fuiffe eandem cum Gen. 35. 4. illa, ſub qua prædictus Jacob Patriarcha aurea Labani idola defoderat, Gen. 12. 6. & ſub qua DEUS Abrahamo primò apparuit, eique & ſemini ejus terram illam desiderabilem promiſit; unde non ſine cauſa Sapientia Eccl. 24. 22. divina ſe ipsam comparare voluit Terebintho: *Ego quia Terebinthus excedi*

cendi ramos meos, & rami mei honoris & gratia; Supra quod Cornelius à Lapide: *Terebinthus*, inquit, *sub qua Jacob idola defodit & obruit, figurabat Christum; Christus enim idola & idolatriam sepelivit & sustulit, ex cuius corpore terebinthina, resina pretiosissima, defluit in cruce, per cuius sanguinem à peccatis abluti, redempti, ac liberati sumus.*

3. Ex qua descriptione colligere possumus, duo esse in Terebintho potissimum consideranda, protectionem videlicet sub ejus gratissima umbra contra venenatos serpentium incursus, unde lemma: *Insepta infestis*, & medelam ad diversas hominum curandas ægritudines, tunt enim Terebinthi folia, fructus, cortices & semina valde medicinalia.

Plus SS. Crux & fructus ejus, protegit enim ab æstu libidinis & variarum tentationum, quia rami ejus honoris & gratia, & medicinam præbet omnibus resinis præstantiore iis præsertim, qui periculis animæ subjecti sunt infirmitatibus.

4. Si igitur te, anime mihi, infestat superbiæ spiritus, elationis ac vanæ gloriae, crucem respice, & sub hac saluberrima Terebintho arrogantiæ idolum infode, dicendo cum D. Bernhardo: *Quid superbis terra & cinis? En Filius Dei scelerato postponitur latroni, & vilissimus terræ vermiculus adeò in tumescat?* Ille se humiliavit usque ad mortem, *Philipp. 2. 8;* mortem autem crucis, & ego quid? Ah nos miseris: *Cum sex, cum limus, cum res vilissima simus; unde superbimus?*

Si avaritia te tentat, ad Crucifixum propera; En DEUS tuus & homo Christus totus nudus pendet in cruce, in qua dedit omnia, quæ habuit, ut pretiosam margaritham, animam tuam, ab interitu redi- *Matth. 13. 46* meret. Et tu sordide, ne quidem unum obulum pauperi Christi personam gerenti subministrabis?

Si caro consurgit adversus spiritum, citò recurre ad Terebinthum crucis & ad SS. Vulnera Christi, & tentatio recedet à te. Experto crede Augustino: *Cum me pulsat, inquit, aliqua turpis cogitatio, recurro ad S. Augustinum in Vulnera Christi: Cum me premit caro mea, recordatione Vulnerum Domini mei Matth. 21. resurgo. Cum diabolus mihi parat insidias, fugio ad viscera misericordia Domini mei, & recedit à me.*

Si invidia animum tuum in diversa rapit, considera JESUM & hunc crucifixum, qualem ipse de suis inimicis vindictam sumpserit: Pater, inquietabat, *dimitte illis, non enim sciunt, quid faciunt.* Et tu invide *Luc 23. 34;* peccator, qui toties infernum promeritus es, non vis ob amorem Crucifixi JESU ignorare fratrem tuo? An ignoras, quod sicut ærugo ferrum, sic invidia animum consumit, hominemque convertit in demonem?

Gnther Unus pro omnibus.

F

Si

Si gula te infestat, recordare absynthii, quo Dominus tuus in
 Matth. 27, 34. cruce potatus est: *Et dederunt ei vinum cum felle mistum.* Imitare in
 hoc piissimum Henrici Franciae Regis exemplum, cui inter regales
 epulas in aureo catino semper loco primi cibi allata, & in mensa ap-
 posita fuit devotissima quadam crucifixi JESU imago cum lemmate:
Cibus animæ.

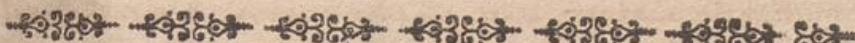
Si ira vehemens te accendit, & ad vindictam provocat, siste
 Jerem. 11, 19. motum, & pensa, quod DEUS tuus, *tanquam agnus mansuetus dudu-*
lta. 53, 7. sit ad victimam, non aperiens os suum; Non ergo convenit, ut tu lupum
agas, & in ira in cœlum ulules, Deumque blasphemes: Qui enim blasphem-
Levit. 24, 16. maverit nomine Domini, morte moriatur.

Si denique acedia & animi subrepit tepiditas? Considera JESUM
 & hunc crucifixum, quomodo à primo vitæ instanti usque ad mor-
 tem crucis pro salute tua laboraverit: *Ego autem in laboribus à juventute*
mea; Et tu quid pro JESU crucifixo hactenus fecisti? Ah nondum usque
ad janguinem restitisti.

5. Vides ergo ex his omnibus, anime mi, quod revera ad edo-
 manda nostra vitia non efficacius remedium inveniatur, quam me-
 ditatio Crucifixi JESU, sub qua salubertima Terebintho omnia vi-
 torum tuorum idola te oportet infodere: *At ille infodit ea subter Ter-*
binthum. Imitare Jacobum Patriarcham.

Vis memorabile exemplum? Petrus Barliarius Doctor Salerni-
 tanus, vir apprimè doctus, sed Negromanta, ubi duo illius nepotes
 Quaresim, to.
 S. cap. 5.
 exempl. I.
 Fortunatus & Secundinus aliquando patrui sui Bibliothecam fuissent
 ingressi, & librum apertum superstitionis plenum characteribus ac dæ-
 monum refertum nominibus vidissent, more puerorum characteres
 illos, quibus Barliarius dæmonia conjurare solitus erat, deleverunt;
 Et ecce sine mora apparuit eis caterva dæmonum, qui tetrovimo aspe-
 ctu ac ululatibus suis adeò exterruerunt pueros, ut ambo mortui in
 terram deciderint. Accurrit inter alios domesticos & Bariati ad hoc
 lugubre spectaculum, & quia maturiori intellectu (annum enim tunc
 agebat ætatis nonagesimum) suum agnovit errorem, ac peniten-
 tiâ ductus in Ecclesia S. Benedicti palam sua peccata confessus est, ubi
 ante imaginem crucifixi Domini flexis genibus & multis cum lacrymis,
 tribus diebus ac noctibus perseverans, has ad plenissimum Redem-
 ptorem suum preces fudit: *O Domine JESU! Tu dixisti: Nolo, nec dis-*
dero moriem peccatoris, sed ut convertatur & rivot. Peccavi Domine, &
magnam confiteor misericordiam meam, ut illam tuâ magnâ dereas misericordiam. Tu
extensa habes dñina tua clementia brachia, in illa me anxiè currentem suscipe,
& a facie tua ne projicias me. Aperi oculos tuos, & vide afflictionem meam,
exaudi

exaudi me clamantem ad te. Aperi mibi SS. Vulnera tua, & intra pietatis tuae
vijcera suscipe me &c. Hæc & similia cum dolore & lacrymis fatus, di-
vinam impetravit misericordiam, dum Salvator in cruce oculos
aperuit, Petrum benignè aspexit, & in signum reconciliationis
ei caput inclinavit. Contigit hoc anno 1149, die
25. Martii.

CONSIDERATIO XII.

Crux Dominica Baculus Jacob, cuius ope
nos oportet hujus sæculi transire Jordanem.

In baculo meo transivi Jordanem istum. Gen. 32. 10.

I.

Quis non miretur, quod Jacob Patriarcha tantoperè aestima-
verit baculum suum, cuius ope Jordanem fluvium felici-
ter quondam pertransiit? Audiamus ipsum loquentem, &
de baculo suo gloriantem: *In baculo meo transivi Jordanem Gen. 32. 10.*
istum, & nunc cum duabus turmis regredior. Et quare ille baculus
in tanto honore & aestimatione? Adverte: Colluctabatur aliquando
Jacob de nocte intempesta cum Angelo, in qua luæta reportavit ner-
vum femoris vehementi percussione & collisione luxatum ac claudum:
Et ecce vir luctabatur cum eo usque manæ, qui cùm videret, quod eum superare Gen. 32. 24.
non posset, tergit nervum femoris ejus, & statim emarcuit; Et quia nervus
pedis ad ambulandum inutilis factus est, baculum in itinere adhibere
coactus fuit, cuius adminiculo Jordanem fluvium rapacissimum feli-
citer pertransiit; proinde lætus de hoc felici successu de se ipso testa-
tus est: *In baculo meo transivi Jordanem istum*, cui baculo pro lemmate
inscribo: *Infirmum firmat.*

Hic sensus literalis est, sed alium & mysticum ego inquirro. Sub-
intrat hic S. Augustinus: Baculus, inquit, ille Jacob crucem Domini- S. Aug. serm. 79. de Temp.
cam præsignavit, in hoc enim baculo Christus Dominus turbulentum Psal. 109. 6.
passionis Jordanem transmeavit, & cum duabus turmis, unâ Angelorum,
quorum implevit ruinas, & alterâ hominum in cœlestem patriam Psal. 109. 6.
reversus est.

F 2

Con-